

Ydelser af lægelig og økonomisk art må naturligvis være det væsentligste, hvis konventionen skal have værdi.

Under diskussionen af dette fremkom der forslag om at lade hele dette område udgå af konventionen for at indgå i en eventuel konvention om social tryghed, og der fandt drøftelser sted med bureauet. Resultatet blev dog, at hver kommission af praktiske grunde behandlede sit forslag — og konventionen overlader blot nærmere udformning af hjælpen til det enkelte lands lovgivning — men hjælp skal ydes både før, under og efter fødslen af læger eller jordemødre.

Hvor økonomisk kompensation ydes gennem tvungen forsikring, skal denne være ikke under $\frac{2}{3}$ af lønnen.

Arbejdergruppen havde fremsat følgende forslag:

»Den enkelte arbejdsgiver skal dog ikke bære de her nævnte udgifter for de kvinder, der er ansat i hans, respektive firmaets, virksomhed.« — med den begrundelse, at en sådan bestemmelse ville være af væsentlig betydning for ikke at svække kvindernes muligheder på arbejdsmarkedet. — Forslaget blev dog trukket tilbage, men genoptaget af den danske regeringsrepræsentant i kommissionen og vedtaget.

Den polske regeringsrepræsentant fremsatte følgende forslag:

»Afbrydelser i arbejdet for at pleje barnet« (diegivning f. eks. 2 gange i løbet af arbejdsdagen) »skal regnes for arbejdstimer og aflønnes som sådanne«. Dette forslag blev støttet af arbejdergruppen og vedtaget. Men da Sveriges og Norges regeringsrepræsentanter mente, at denne vedtagelse ville stå som den væsentligste hindring for en ratifikation af konventionen for deres vedkommende, fremsatte disse i plenarforsamlingen et tillægsforslag, gående ud på, at dette dog skulle kunne ændres ved kollektive overenskomster. — Dette tillægsforslag blev vedtaget, også Danmark stemte for. —

Konventionen blev derefter i sin helhed vedtaget med 114 stemmer for, 36 imod, medens 25 (heriblandt den danske regerings repræsentanter) undlod at stemme.

Konferencen vedtog dernæst med 112 stemmer for, 31 imod, medens 29 (heriblandt den danske regerings repræsentanter) undlod at stemme, en henstilling vedrørende moderskabsbeskyttelse, der supplerer konventionen og fastlægger visse nøjere normer og mere detaljerede bestemmelser som ønskelige mål.

De pågældende vedtagelsers ordlyd er følgende:

Konvention nr. 103 vedrørende moderskabsbeskyttelse (ændret 1952).

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sit 35. møde den 4. juni 1952, og som er blevet enig om vedtagelse af visse forslag med hensyn til moderskabsbeskyttelse, der er opført som 7. punkt på mødets dagsorden, og som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager idag den 28. juni 1952 følgende konvention, som benævnes konventionen om moderskabsbeskyttelse (ændret) af 1952.

Artikel 1.

1. Nærværende konvention finder anvendelse på kvinder beskæftiget i industrielle virksomheder samt i ikke-industrielle og landbrugsvirksomheder, herunder kvindelige lønarbejdere, der arbejder i hjemmet.

2. I nærværende konventions forstand omfatter udtrykket «industriel virksomhed» offentlige og private virksomheder samt afdelinger heraf og i særdeleshed:

a) miner, stenbrud og andre virksomheder til udvinding af mineraler af jorden;